

דף ט.

עין משפט א.

או"ח סימן תקו ענין ג.

ג. ד. הלש עיסה ביו"ט יכול להפריש ממנה חלה ב ולהוליכה לכהן ג.

הגה: אפי' הפריש החלה מאתמול ד מותר להוליכה ביו"ט לכהן.

ג. ה. עיסה שנילושה בערב יו"ט ה אסור להפריש ממנה חלה ביו"ט.

הגה: אלא אוכל ומשייר ו קצת ז ולמחר בחול מפריש מין השויר חלה.

ב. ו מביצה ל"ז. ואף שאין מגביהין תרומות ומעשרות ביו"ט משום שנראה כמתקן, בלש ביו"ט לא גזרו. והטעם כתב הלבוש שהרי לא יכל לעשותו מאתמול דפת חמה ביו"ט טובה יותר. ט"ז ס"ק ו'.

ג. אפי' דרך ר"ה. ט"ז ס"ק ה', ובזה"ז אין מוליכין חלה לכהן כיון שהמנהג ששורפין אותה. כה"ח אות כ"ד.

ד. ו וה"ה מתנות כהונה יכול להוליכם לכהן ביו"ט אפי' הורמו מערב יו"ט, ואפי' בהמה שנשחטה מאתמול מותר להפריש ממנה מתנות כהונה ביו"ט שאין נראה כמתקן שאין המתנות עושות שאר הבשר לטבל, ועוד שגם לפני הפרשתן הם כמפורשים ועומדים במקומן וגם אחרי הפרשתן המתנות עצמן מותרים לזרים. כה"ח אות כ"ה.

ה. היינו שנגמרה העיסה מערב יו"ט לגמרי כולל הגילגול, דכל שנתחייב מערב יו"ט ולא הפריש אסור להפריש ממנו ביו"ט.

ו. ואם עבר והפריש אפי' במזיד מותר, ואף שבשאר איסורים אפי' מדרבנן בעבר ונעשה ע"י ישראל אפי' לאחרים אסור, כאן לא קונסין כיון שבלאו הכי יכול לאכול ואח"כ יפריש ובדיעבד מותר, כדעת הסוברים אף לכתחילה מותר להפריש. כה"ח אות כ"ח.

ז. ודוקא בחלת חו"ל, אבל בחלת ארץ ישראל אסור לאכול ממנה עד שיפריש כמ"ש ביו"ד סי' שכ"ג, וא"כ בשכח ולא הפריש בחלת א"י אין לה תקנה א"כ ילוש עיסה אחרת ויצרפם ויפריש ממנה גם על הראשונה, ואם א"א לו עיין בכה"ח סי' תנ"ז אות ט"ז דיש להקל ולהפריש כיון דמצה וכזית בליל סוכות דאורייתא ודחי שבות דרבנן, ע"ש.

ז. ו היינו יותר משיעור חלה שרוצה להפריש כדי שיפריש חלה מאותו השויר שבעינין שיהיו שייריה ניכרים, ועוד שאם ישייר שיעור חלה בדיוק נראה שהפריש חלה ביו"ט, ב"י.

הגה: מותר לאפות הפת ^ה ע"מ שיאכל ממנו ויפריש אח"כ חלה.

הגה: ואם רוצה יכול ללוש עוד עיסה אחרת ביו"ט ^ט ויצרפם יחד ^י עם העיסה של ערב יו"ט, ויפריש מאותה עיסה של יו"ט גם על מה שלש בערב יו"ט.

עין משפט ב. יו"ד סימן שכג סעיף א

א. חלת חוצה לארץ שמותרת לכהן טהור מקרי, רשאי לאכלה עם זר על שולחן אחד ^ב לפי שאינה מדמעת, ואפי' נתערבה שוה בשוה ^ל.

הגה: ויש חולקים וס"ל דאוסרת תערובתה עד מאה ואחד ^מ במינה, ושלא במינה עד ששים.

הגה: ואם חזרה ונתערבה בעיסה ואין מאה ואחד לבטלה, אם לא אכל העיסה ישאל לחכם עליה ויתיר לו ^נ, כמו שמתיר לו נדר דנשאלים על ההקדשות ואח"כ יחזור ויטול חלה אחרת.

ה. שנילושה מערב יו"ט ולא הספיק להפריש ממנה, וראוי להחמיר אם אפשר כי יש חולקים בזה. כה"ח אות ל"ג.

ט. ורק בצריך לפת חמה ביו"ט, אבל בלא צריך לעיסה השניה, אסור. כה"ח אות ל"ז. ודוקא שאותה עיסה שלש ביו"ט יש בה שיעור חלה ולא ע"י צירוף של העיסה הראשונה שנילושה בערב יו"ט. ויש מקילין אפי' באין שיעור עיסה באחרת.

י. היינו שיהיו סמוכין יחד כמ"ש ביו"ד סי' שכ"ה. מ"א ס"ק י"ב.

כ. במשנה ח' פ"ד דחלה, וכתב הש"ך דנראה דוקא בחלה כיון שהלחם שכיח בו תערובת ע"כ אם לא היה הדין שאינה מדמעת היינו גוזרים בזה, אבל בשאר איסורין שאין שכיחים שמא יתערבו לא חוששין שמא יתערבו, כמו בסי' פ"ח.

ל. כרבי זעירי בירושלמי דמייתי המשנה דנאכלת עם הזר דגם אם תתערב עם פתו של הזר מותרת לזר.

מ. טור בשם ר"י וסה"ת והרא"ש.

נ. והקשה הש"ך א"כ גם כשיש מאה ואחד למה יהיה מותר והרי זה דבר שיש לו מתירין ע"י שישאל לחכם, ותירץ כיון שאין מצוה לישאל לחכם אלא מדוחק לא הוי דבר שיש לו מתירין.

א. ב. חלת חוצה לארץ מותר לבטלה ברוב^ו ואוכלה הכהן בימי טומאתו, ויכולין ליתנה לכהן עם הארץ ואין בה משום כהן המסייע במתנותיו שזה אסור^ז. אם רוצה לאכול תחילה ואח"כ יפריש החלה בחוצה לארץ מותר^פ, משום שאין עיקרה אלא מדבריהם.

הגה: וצריך לשייר באוכל מעט יותר משיעור חלה כדי שיהיה שיריים בשעה שמפריש אח"כ.

הגה: ודוקא לעיסה שנתחייב עם חלה זו יכול לפטור שלא מן המוקף, אבל עיסה שנילושה בפני עצמה אין מפרישין חלה מעיסה אחרת שלא מן המוקף^צ.

א. ג. אבל בחלת ארץ ישראל גם בזה"ז לא יאכל עד שיפריש^ק, ואינה ניטלת אלא מן המוקף^ר, דהיינו קרוב וסמוך, כתרומה.

ס. מימרא דשמואל בבכורות כ"ז ע"א, וכמו שפירשו התוס' שם להתירו לכהן לאכלה במי טומאתו אבל לא לזר והביאו ראייה לזה.

ע. דבחלת חוצה לארץ הקילו, והב"י סיים אע"פ שבעל הבית מותר לו ליתן אותה לכהן המסייעו, מ"מ מצד הכהן אסור לסייע כדי שיתנו לו אפי' תרומת חוצה לארץ. ש"ך ס"ק י"א.

ודוקא לזר האוכלה צריך ק"א לבטלה לחולקים ברמ"א אבל לכהן לאוכלה בטומאתו סגי ברוב.

ולאוכלה לזרים אסור לערבה לכתחילה, מ"מ אם נתערבה אפי' במזיד שרי כיון דיש פוסקים דמותר לערבה גם לכתחילה לא קנסין ליה. ש"ך ס"ק י'.

פ. מימרא דשמואל בבכורות כ"ז ע"א, והוא לשון הרמב"ם בפ"ה דבכורים וכפי הנוסחא שכתב מר"ן שם בכסף משנה, ואם שכח להפריש תרומות ומעשרות לא ישתה בשבת וישייר להפרשת תו"מ, כיון שעיקרו מן התורה בארץ ישראל אסור. ברכי יוסף.

צ. אלא צריך להקיפן יחד. ש"ך.

ק. אם שכח להפריש חלה בארץ ישראל בע"ש אין תקנה בשבת שיתקנה במחשבה. אם קרה מקרה ששכחו להפריש חלה בארץ ישראל וכבר אכלו רוב הפת מבלי לדעת, יפריש מהמותר על הכל גם על מה שאכל לתקן מה שאפשר דבדיעבד מפריש שלא מן המוקף, כמ"ש בס"י של"א סעיף כ"ה לגבי תרומה. ברכי יוסף.

ר. ממשנה סוף פ"ב דחלה.

ואינה ניטלת מן הטהור על הטמא לכתחילה **ש** וכל שבתרומה לא יתרום ואם תרם אינה תרומה, כך הדין בחלה **ת**.
 וכל שבתרומה לא יתרום מזה על זה כך בחלה, וכל שאינו אוכל תרומה אינו אוכל חלה, וכל האוכל תרומה אוכל חלה.

עין משפט ג.ד. אר"ח סימן תקיח פעיף ד

ה. מותר לטלטל סולם של שובך אפי' בר"ה משובך לשובך **א**, אבל סולם של עליה אסור משום דהרואה יאמר להטיח גגו עושה כן **ב**.

עין משפט ה.ו. אר"ח סימן שא פעיף מה

מה. מח. נרטבו לו בגדיו במים הולך בהם ואינו חושש **א** שמא יבא לידי סחיטה, ולא ישטח אותם לייבשם מפני מראית העין **ד** שלא יחשדו אותו שכבסן בשבת, ואפי' בחדרי חדרים אסור **ה**, ואם שטחן מע"ש אינו

ש. כחכמים בפ"א דחלה.

ת. שהחלה נקראת תרומה, כ"כ הכ"מ.

א. לפי שצורתו מוכיחה עליו שהוא מיוחד לשובך.

ב. כ"כ רש"י והר"ן בביצה דף ט' ע"ב, ואפי' בבית אסור לטלטל סולם של העליה דכל מה שאסרו חכמים משום מראית העין אפי' בחדרי חדרים אסרוהו. מ"ב אות כ"ט. כה"ח אות ל"ח.

ו. וסולם שבבית י"א שדינו כשל שובך ומותר, וי"א שדינו כשל עליה, ולהלכה לטלטלו בבית מזוית לזוית מותר אבל לא לטלטלו בר"ה. מ"ב שם אות כ"ט. וכה"ח אות ט"ל.

ג. דאין אדם סוחט כשהן עליו, לבוש.

ד. ואם עבר ושטחם, אע"פ שעשה איסור אין מחייבין אותו לסלקם, וגם אם שטוחים מע"ש אפי' התייבשו מלפני שבת אין מחייבין אותו לסלקם משום החשד, כה"ח אות ר"ס.

ה. ודוקא באיסור תורה אומרים אפי' בחדרי חדרים אסור, אבל באיסור מדרבנן בחדרי חדרים היכא שאין איסור מראית העין לא גזרו, ט"ז ס"ק כ"ח, מ"א ס"ק נ"ו, ברכי יוסף אות ט"ו. מ"מ לפני בני ביתו אסור גם באיסור דרבנן, כה"ח אות רס"א ממשב"ז.

חייב לסלקן^ו בשבת שלא יאמרו ששטחן בשבת.

דף ט:

עין משפט א.

או"ח סימן תקיח פ"ד

ה. מותר לטלטל סולם של שובך אפי' בר"ה משובך לשובך^ז, אבל סולם של עליה אסור משום דהרואה יאמר להטיח גגו עושה כן^ח.

ו. דעיקר החשד בשעת השטיחה.

ז. לפי שצורתו מוכיחה עליו שהוא מיוחד לשובך.

ח. וי"כ רש"י והר"ן בביצה דף ט' ע"ב, ואפי' בבית אסור לטלטל סולם של העליה דכל מה שאסרו חכמים משום מראית העין אפי' בחדרי חדרים אסרוהו. מ"ב אות כ"ט. כה"ח אות ל"ח.

ו וסולם שבבית י"א שדינו כשל שובך ומותר, וי"א שדינו כשל עליה, ולהלכה לטלטלו בבית מזוית לזוית מותר אבל לא לטלטלו בר"ה. מ"ב שם אות כ"ט. וכה"ח אות ט"ל.